

sp. zn. 1 /2025

Rozhodnutí

Disciplinární senát složený ze členů Disciplinární komise Českého atletického svazu ve složení Mgr. Jan Suchomel, předseda, Ing. Jan Decker, CSc., člen a JUDr. Ing. Miloš Olík Ph.D., LL.M., FCI Arb, člen, na základě podnětu atletického klubu Spartak Praha 4 ze dne 11. 6. 2025 k projednání podezření z přestupku podle Disciplinárního řádu ze strany sportovce Václava Podzemského, nar. 19. 6. 1985, bytem Raffaelova 1989/1, 100 00 Praha 10, členovi atletického klubu ASK Slavia Praha, rozhodl takto:

- I. Sportovec Václav Podzemský, nar. 19. 6. 1985, bytem Raffaelova 1989/1, 100 00 Praha 10, člen atletického klubu ASK Slavia Praha, během soutěže (závodu) v hodu kladivem v rámci 2. kola 1. ligy (Praha, Eden), která se konala dne 7. 6. 2025, po posledním pokusu sportovce Šimona Skoumala, člena atletického klubu Spartak Praha 4, tohoto sportovce fyzicky napadl, když do něj úmyslně oběma rukama strčil takovou silou, že sportovec Šimon Skoumal ztratil stabilitu, čímž porušil ustanovení čl. 20 písm. b) Disciplinárního řádu.
- II. Sportovci Václavu Podzemskému, nar. 19. 6. 1985, bytem Raffaelova 1989/1, 100 00 Praha 10, členovi atletického klubu ASK Slavia Praha, se ve smyslu čl. 20 písm. b) Disciplinárního řádu ve spojení s čl. 16 odst. 3 Disciplinárního řádu ukládá podmíněný trest zákazu činnosti na dobu 6 měsíců s odkladem na zkušební dobu 12 měsíců.

Odůvodnění:

Disciplinární komise ČAS obdržela podnět atletického klubu Spartak Praha 4 ze dne 11. 6. 2025, na základě kterého zahájila návrhem na potrestání ze dne 7. července 2025 proti obviněnému sportovci Václavu Podzemskému, nar. 19. 6. 1985, bytem Raffaelova 1989/1, 100 00 Praha 10, členovi atletického klubu ASK Slavia Praha, (dále jen „Sportovec“) disciplinární řízení pro podezření, že se Sportovec dopustil ústního a fyzického napadení sportovce Šimona Skoumala, Spartak Praha 4, a jeho otce Tomáše Skoumala, přičemž v důsledku tohoto konfliktu došlo ke zranění v podobě zlomeniny prstu na ruce pana Tomáše Skoumala, které si vyžádalo lékařské ošetření a následnou operaci.

V průběhu disciplinárního řízení proběhla dvě ústní jednání, a to dne 21. 7. 2025 a dne 3. 9. 2025. Na jednání dne 21. 7. 2025 byl Sportovec seznámen s obsahem podnětu, na základě kterého bylo disciplinární řízení zahájeno a následně došlo k výslechu Sportovce a předvolaných svědků, a to konkrétně sportovce Šimona Skoumala a jeho otce pana Tomáše Skoumala. Na jednání dne 3. 9. 2025 došlo k výslechu sportovce Petra Vukliševiče, pana Jana Vacka (otce sportovce Lukáše Vacka) a sportovce Jakuba Vomely (prostřednictvím videokonference).

Generální partneři
Českého atletického svazu

Hlavní partner
Českého atletického svazu

Oficiální partneři Českého atletického svazu

Disciplinární komise na základě provedeného dokazování (výhradně na základě svědeckých výpovědí) nejprve dospěla k závěru, že ke zlomenině prstu pana Tomáše Skoumala (otce sportovce Šimona Skoumala) došlo nešťastnou náhodou bez úmyslu Sportovce. Z výpovědí všech předvolaných svědků totiž vyplynulo, že k tomuto zranění došlo neúmyslně v průběhu konfliktu mezi Sportovcem, Šimonem Skoumalem, Tomášem Skoumalem a dalšími osobami, které se snažily tento konflikt uklidnit.

Konkrétní okolnosti (konkrétní okamžik a způsob vzniku), za kterých došlo ke zlomenině prstu pana Tomáše Skoumala se ve výpovědích jednotlivých svědků i ve výpovědi samotného Sportovce značně liší, avšak všichni svědci (včetně poškozeného Tomáše Skoumala) shodně vypověděli, že k tomuto zranění došlo neúmyslně v rámci nastalé situace.

Disciplinární komise se tak v průběhu disciplinárního řízení zaměřila na okolnosti, za kterých došlo k primárnímu konfliktu mezi Sportovcem a Šimonem Skoumalem. Z provedeného dokazování přitom vyplynulo, že prvního fyzického kontaktu se dopustil Sportovec vůči Šimonu Skoumalovi.

Sportovec se v průběhu disciplinárního řízení bránil tvrzením, že Šimona Skoumala nenapadl, když mu pouze položil svou ruku na rameno, a to v úmyslu pokračovat v započaté vypjaté konverzaci, ze které měl Šimon Skoumal v úmyslu odejít. Měl to být dle tvrzení Sportovce právě Šimon Skoumal, který jej napadl, když jej udeřil pěstí do obličeje a následně jej povalil na zem.

Sportovec dále na svou obranu uvedl, že fyzickému kontaktu se Šimonem Skoumalem předcházela situace, kdy se Tomáš Skoumal (otec Šimona Skoumala), který není trenérem, ani se soutěže neúčastnil jako sportovec, při posledním pokusu Sportovce dostavil do blízkosti sportoviště (klece) a svou přítomností a pořizováním audiovizuálního záznamu narušil pokus Sportovce.

Sportovec přitom měl Tomáše Skoumala žádat, ať odejde, ale Tomáš Skoumal neposlechl. Po svém posledním pokusu si Sportovec stoupl za klec vedle Tomáše Skoumala bez záminky Šimona Skoumala před jeho posledním pokusem rozptýlovat. Po skončení svého pokusu odešel Šimon Skoumal z klece, Tomáš Skoumal také odešel. Poté Šimon Skoumal Sportovce slovně provokoval a urážel, přičemž právě v této souvislosti měl dle svého tvrzení Sportovec položit svou ruku na rameno Šimona Skoumala.

Na jednání konaném dne 3. 9. 2025 pak Sportovec při výsledku posledního svědka Jakuba Vomely (otázkou na svědka „Když jsem měl uhodit oběma rukama, jak jsem to mohl udělat, když jsem v jedné ruce držel kladivo?“) a následném dotazu členů Disciplinární komise svou výpověď doplnil o tvrzení, že se Šimona Skoumala dotkl levou rukou, přičemž odmítl, že by jej mohl insultovat oběma rukama, neboť v pravé ruce držel své sportovní náčiní (kladivo), které měl v úmyslu s ohledem na konec soutěže uložit ke svým věcem.

Jak již bylo výše uvedeno, Disciplinární komise v průběhu disciplinárního řízení vyslechla celkem pět svědků, kteří byli incidentu přítomni, nebo se do něj dokonce sami různou měrou zapojili (Šimon Skoumal, Tomáš Skoumal a Petr Vukliševič).

Svědci shodně vypověděli, že samotnému fyzickému kontaktu předcházela situace, kdy Tomáš Skoumal narušil svou přítomností v blízkosti klece pokus Sportovce, přičemž právě tato situace byla příčinou následné slovní

Generální partneři
Českého atletického svazu

Hlavní partner
Českého atletického svazu

Oficiální partneři Českého atletického svazu

výměny mezi Sportovcem a Šimonem Skoumalem. Výjimku tvořila výpověď svědka Petra Vukliševiče, který konflikt zaznamenal až v okamžiku, když již docházelo ke svolní výměně mezi Sportovcem a Šimonem Skoumalem.

Z výpovědí všech svědků dále shodně vyplývá, že po ostré slovní výměně především mezi Sportovcem a Šimonem Skoumalem, strčil Sportovec do Šimona Skoumala silou, která si vynutila poodstoupení (ztrátu stability) Šimona Skoumala. Svědci se rovněž shodují v tom, že po tomto strčení Šimon Skoumal Sportovce udeřil pěstí.

V popisu dalšího průběhu konfliktu se pak jednotlivé výpovědi svědků značně rozcházejí, když z těchto výpovědí nelze jednoznačně určit, jakým způsobem dále konflikt pokračoval, tj. zejména kdo a jakým způsobem Sportovce povalil na zem, popř. zda Sportovec spadl k zemi sám. Z výpovědí svědků není ani zřejmé, jak dále konflikt probíhal v okamžiku, kdy již Sportovec ležel na zemi. Svědci se nicméně shodují v tom, že Sportovec se vůči Šimonu Skoumalovi dopustil pouze jediného útoku, a to právě v podobě odstrčení. Další jednání Sportovce pak již bylo vyvoláno jednáním dalších zúčastněných osob a mělo povahu obrany.

Disciplinární komise nicméně nepovažuje další průběh konfliktu, tj. po útoku Sportovce v podobě strčení do Šimona Skoumala, za podstatný pro jeho rozhodnutí. S ohledem na shodnou výpověď svědků (v rozsahu relevantního skutkového děje) tak Disciplinární komise neuvěřila tvrzením Sportovce o tom, že Šimonu Skoumalovi pouze položil ruku na rameno, neboť takové tvrzení je v přímém rozporu s výpověďmi ostatních svědků, a to včetně svědků navržených k výsledku přímo Sportovcem (Jan Vacek a Jakub Vomela).

Zároveň považuje Disciplinární komise za účelové a nedůvěryhodné tvrzení Sportovce, že v průběhu konfliktu držel v jedné ruce sportovní náčiní, a proto ani nemohl Šimona Skoumala strčit oběma rukama. Nejen, že je toto tvrzení v přímém rozporu se svědeckými výpověďmi všech svědků, ale navíc s tímto tvrzením Sportovec přišel až po výsledku všech svědků. Ke konfliktu navíc došlo bezprostředně po provedeném pokusu Sportovce, přičemž lze předpokládat, že Sportovec k provedení tohoto pokusu použil právě své náčiní (kladivo), a proto jej z logiky věci nemohl mít k dispozici.

S ohledem na jednotnost výpovědí všech svědků, kteří v průběhu disciplinárního řízení vypovídali, se Disciplinární komise rozhodla, že nebude provádět důkazy v podobě dalších svědků (Vít Mašek, Lukáš Vacek, Tomáš Vilímek, David Filip, Vít Málek a Adriana Dvořáková), neboť je považuje za nadbytečné. V případě svědkyně paní Adriany Dvořákové (pořadatel), navíc bylo Disciplinární komisi touto potenciální svědkyní sděleno, že samotnému konfliktu přítomna nebyla.

S ohledem na shora uvedené tak má disciplinární komise za prokázané, že Sportovec inicioval fyzický konflikt mezi ním a Šimonem Skoumalem, a to tak, že oběma rukama záměrně a úmyslně strčil do Šimona Skoumala – dalšího sportovce účastnického se soutěže, a to v oblasti ramen či horní části hrudníku. Zároveň má Disciplinární komise za prokázané, že se Sportovec jednání dopustil při závodu, resp. v souvislosti se závodem.

Disciplinární komise považuje jakékoliv fyzické napadení jiného sportovce za nepřijatelné chování, a to bez ohledu na intenzitu či následky takového napadení, a proto v souladu s čl. 20 písm. b) Disciplinárního řádu považuje jednání Sportovce za disciplinární přestupek a Sportovce pak vinného ze spáchání tohoto přestupku.

Při rozhodování o uložení trestu a jeho výši Disciplinární komise předně vycházela z ustanovení čl. 20 Disciplinárního řádu, který v případě fyzického napadení neumožňuje uložit jiný trest, než zákaz činnosti, a to

Generální partneři
Českého atletického svazu

Hlavní partner
Českého atletického svazu

Oficiální partneři Českého atletického svazu

v délce 6 měsíců až 24 měsíců. Zároveň však zohlednila čl. 16 odst. 3 Disciplinárního řádu, který Disciplinární komisi umožňuje uložit trest podmíněný, a to na zkušební dobu 3 měsíců až 12 měsíců.

Disciplinární komise uložila Sportovci trest zákazu činnosti na nejnižší možnou dobu, tj. na dobu 6 měsíců, a zároveň tento trest podmíněně odložila na dobu 12 měsíců, tj. na dobu nejvýše přípustnou dle čl. 16. odst. 3 Disciplinárního řádu. Disciplinární komisi k tomu rozhodnutí vedly zejména okolnosti, za kterých k fyzickému napadení Šimona Skoumala došlo, a dále skutečnost, že fyzické napadení spočívalo pouze ve strčení Šimona Skoumala.

Útok Sportovce nedosáhl takové intenzity, aby byl Šimon Skoumal sražen k zemi a zároveň takový útok nevyústil v žádné zdravotní následky na straně Šimona Skoumala. Z výsledku jednotlivých svědků pak nevyplývalo, že by měl Sportovec v úmyslu ve svém útoku dále pokračovat a fyzické strčení tak lze považovat za dokonané jednání.

Samotnému úkonu přitom předcházela situace, kdy se Tomáš Skoumal pohyboval při pokusu Sportovce v bezprostřední blízkosti klece (sportoviště), přičemž nelze vyloučit, že tato přítomnost narušila koncentraci Sportovce, který tak následně jednal v určité míře v rozrušení. Je přitom obecně povinností pořadatelů soutěže, především pak rozhodčích, aby důsledně takovým situaci předcházeli. Ze svědeckých výpovědí přitom vyplynulo, že samotnému útoku ze strany Sportovce předcházelo oboustranné slovní napadání a urážení. Útok Sportovce tak nebyl zcela nevyprovokovaný.

Dle znalosti Disciplinární komise se navíc v případě Sportovce jedná o první disciplinární přestupek, kterého se Sportovec dopustil a který byl projednáván Disciplinární komisí. Disciplinární komise přitom nebere v úvahu případné mírnější přestupky či porušení sportovních pravidel, která by případně byla projednávána a vyřešena v rámci samotných soutěží a o kterých ostatně Disciplinární komise nemá ani žádné povědomí.

Disciplinární komise na druhou stranu přistoupila k uložení nejdelší možné zkušební doby, tj. zkušební doby v délce trvání 12 měsíců, neboť obecně považuje jakékoliv fyzické útoky mezi sportovci či jinými sportovními činovníky za nepřijatelné a rozporné se samotnou základní myšlenkou sportu, tedy že veškeré spory se mají řešit především smírně, prostřednictvím rozhodčích, popř. vlastními sportovními výkony.

Disciplinární komise vzala při výměře délky zkušební doby do úvahy i skutečnost, že trest je Sportovci ukládán de-facto na konci sportovní sezóny a pokud má mít zkušební doba skutečný význam, musí pokrývat i sportovní sezónu v následujícím roce.

Uložený trest, resp. zkušební doba, na kterou je trest zákazu činnosti dle výroku II. tohoto rozhodnutí uložen, počíná běžet okamžikem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, tj. marným uplynutím lhůty pro podání odvolání (viz poučení).

Sportovec se ve zkušební době stanovené ve výroku II. tohoto rozhodnutí osvědčí, jestliže se po dobu zkušební doby nedopustí žádného disciplinárního přestupku, který spadá do působnosti Disciplinární komise ČAS. Pro vyloučení veškerých pochybností Disciplinární komise uvádí, že rozhodný je okamžik, kdy se sportovec případného disciplinárního přestupku dopustí, nikoliv okamžik, ke kterému o vině a případném trestu sportovce Disciplinární komise rozhodne.

Generální partneři
Českého atletického svazu

Hlavní partner
Českého atletického svazu

Oficiální partneři Českého atletického svazu

Dopustí-li se sportovec ve zkušební době disciplinárního přestupku spadajícího do působnosti Disciplinární komise, tj. bude Disciplinární komisí shledán vinným, že se dalšího disciplinárního přestupku v průběhu trvání zkušební doby dopustil, bude mu podmíněný trest zákazu činnosti přeměněn na trest nepodmíněný, a to nezávisle na trestu, který mu bude případně za tento nový přestupek uložen.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze do 21 dnů ode dne jeho doručení podat odvolání. Odvolání proti rozhodnutí se podává k arbitrážní radě ČAS.

V Praze dne 3. 9. 2025

Mgr. Jan Suchomel,
Předseda Disciplinární komise ČAS

Generální partneři
Českého atletického svazu

Hlavní partner
Českého atletického svazu

Oficiální partneři Českého atletického svazu

